

Kendo etiquette in de dojo

Een dôjô is een ruimte waarin men zich bekwaamt in de martiale kunsten. In oude tijden was dat een ernstige zaak, omdat de bekwaamheid in het hanteren van wapens een zaak van leven en dood kon betekenen. In feite is de dôjô een symbolisch slagveld. Het verschil met een echt slagveld is, dat je daar maar eenmaal een vergissing kunt begaan en dan is het afgelopen. In de dôjô sterf je theoretisch duizendmaal maar je blijft toch in leven om van je vergissingen (suki) te leren. Als je bij elke goede treffer die je ontvangt denkt "Dit zou mijn einde zijn geweest!" dan krijgt ji-geiko meer inhoud en word je ook behoedzamer en meer waakzaam (zanshin).

Als je traint met dát voor ogen dan zul je op de lange duur een andere visie krijgen op leven en dood. Die verandering van inzicht wordt genoemd : seichi o choetsu hetgeen letterlijk betekent "boven het leven en de dood verheven zijn". Dat is een Samoerai - filosofie uit de tijd dat zwaarden, lansen en hellebaarden nog een grote rol speelden om te overleven. Al is dat in deze tijd niet meer het geval.. overdenk het toch! Het zal zeker bijdragen om naast lichamelijke ontwikkeling, je zelfvertrouwen te verhogen en je mentale kalmte te versterken bij het beoefenen van Kendo.

Als begrepen wordt wat een dôjô is, dan zal het duidelijk zijn dat het een plaats is waar men zich waardig en gepast dient te gedragen en zich te onthouden van luidruchtige discussies of stoeipartijen. In een japanse dôjô heerst áltijd een typische sfeer van harmonische rust en ingetogenheid. De dôjô mag nooit met schoenen worden betreden. Zowel bij het binnenkomen als bij het verlaten van de dôjô maakt men een korte staande buiging in de richting van de kamiza. Als die er niet is dan in de richting van de zaal. Na het binnenkomen nemen de kendoka hun plaatsen in aan de rechterzijde van de zaal. De opstelling is hiërarchisch, d.w.z.: het verst verwijderd van de ingang zit als eerste de dôjôleider of instructeur, gevolgd door de hoogsten in rang aflopend naar de beginners, die dus het dichtst bij de deur zitten. Bij gelijke rang komt de oudere voor de jongere.

Bij het binnenkomen wordt de bôgu onder de rechterarm gedragen en de shinai in de linkerhand gehouden met de duim op de tsuba. Hetzelfde geldt bij het verlaten van de dôjô. Vervolgens wordt de bôgu op de vloer geplaatst op ca. 2 meter van de achterliggende wand, op de voorgeschreven wijze in een onberispelijke rechte rij, gericht op rechts. Die 2 meters zijn nodig om te voorkomen dat men over uitrusting-stukken of shinai moet stappen, hetgeen een zware inbreuk is op de etiquette en bovendien geldt als beledigend. De shinai wordt beschouwd als een echt zwaard en behoort met dezelfde eerbied te worden behandeld. Leg de shinai ook altijd rustig neer en smijt die niet op de grond.

Als de training begint wordt de bôgu naar achteren geschoven zo dicht mogelijk tegen de muur. Het is niet geoorloofd om voor zittende kendoka langs te lopen. Als dat niet anders kan, dan loopt men voorlangs met licht gebogen knieën en de rechterhand en -arm uitgestrekt onder een hoek van ca. 45°.

Wanneer men in seiza zit wordt de bôgu schuinsrechts geplaatst . De shinai bevindt zich ter linkerkant, de tsuba ter hoogte van de linkerknie. De bôgu wordt geplaatst in de volgorde: vooraan de do dan de tare met de gordel naar boven en de flappen naar beneden dan volgen de kote met de mouw naar links op de kote wordt de men geplaatst met de tralies naar beneden op de mouw over het geheel wordt de tenugue gespreid, die bij de aanvang van de training schoon en ongekreukt moet zijn.

De himo van de men moeten vlak liggen en niet gedraaid. Inspecteer voor de training de conditie van koorden en verbindingen en de shinai. In Japan en bij examens wordt streng op de kleding gelet !

De kleding dient schoon te zijn en de uitrusting verzorgd. De kleding behoort op de voorgeschreven wijze te zijn aangetrokken, de banden van de hakama gladliggend en goed gestrikt.

Wanneer men een dôjô binnenkomt waar een oefening aan de gang is, dan gaat men geruisloos naar zijn/haar plaats en bewaart het zwijgen. Het is zeer ongeleefd om heen en weer te lopen of oefeningen te gaan doen, tenzij daarvoor toestemming is gevraagd en gekregen.

Wanneer men om welke reden dan ook een oefening wenst te onderbreken, vraag dan toestemming aan de dôjôleider en vergunning om de "men" te mogen afzetten. Kan men de training niet tot het einde bijwonen dan dient men dit vóór de training aan de dôjôleider mede te delen.